

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1CoCsp/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519203191
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7519203191.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Gizely Majerčák v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, Advokátska kancelária, Bratislava, Majernikova 3/A, proti žalovanej O. P., F.. XX.XX.XXXX, J., H. XXX/XX, o zaplatenie 1.493,- eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 20Csp/293/2019 - 38 z 26.09.2019 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Stranám náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Žalobu zamietol a II. stranám náhradu trov konania nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že žalobca ako veriteľ uzavrel 15.05.2015 so žalovanou ako dlžníčkou Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 1.000,- eur a žalovaná ako dlžníčka sa zaviazala zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o odplatu a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 872,- eur, t. j. celková čiastka predstavovala sumu 1.872,- eur, ktorú sa zaviazala žalovaná zaplatiť do 15.05.2016. Odplata predstavovala sumu 280 €, čo je RPMN vo výške 28 %. Úrok 59,20 % ročne predstavoval sumu 592,- eur a priemerná RPMN 21,35 %. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť dlžnú sumu na účet veriteľa alebo v hotovosti mandatárovi. Dlžník zároveň vyhlásil, že sa oboznámil s obsahom zmluvy, so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdil prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Zároveň dlžníčka podpísala 15.05.2015 prevzatie úveru zmenkou. Súd, vychádzajúc z § 1 ods. 2, § 2 písm. a/ a b/, § 2 písm. d/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, § 544 ods. 1, 2, § 3 ods. 1, § 39 a § 53 ods. 6 Obč. zák. (ich znenie citoval) z predložených listinných dôkazov mal preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere 15.05.2015. Túto zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú, pretože žalobca je právnická osoba, ktorá poskytovala finančné služby v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, pričom tá poskytla žalovanej ako fyzickej osobe predmetný úver. Podľa názoru súdu takýto úver bol poskytnutý žalovanej na iný účel ako na výkon povolania, zamestnania alebo podnikateľskej činnosti. Zároveň po preskúmaní predmetnej úverovej zmluvy zistil, že tá bola vopred pripravená žalobcom na formulárovom tlačive s tým, že žalovaná ako slabšia zmluvná strana tohto zmluvného vzťahu nemohla podstatným spôsobom ovplyvniť obsah takejto zmluvy, do ktorej sa len dopĺňali jej osobné údaje ako aj údaje týkajúce sa úveru. Žalovaná tak nemohla ovplyvniť obsah zmluvy. Preto má žalovaná ako slabšia strana zmluvného vzťahu postavenie spotrebiteľa a to

jednak podľa Občianskeho zákonníka, ako aj zák. č. 129/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko charakter úveru, ktoré jej bol poskytnutý spĺňa definíciu spotrebiteľského úveru. Súd skúmal otázku platnosti zmluvy a jej obsahu z hľadiska uvedenia všetkých obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Na základe preskúmania predmetnej zmluvy zistil, že táto sice obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, avšak predmetný údaj je nesprávny, v dôsledku čoho je nutné úver poskytnutý žalovanej zo strany žalobcu posúdiť v zmysle § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. ako úver bezúročný a bez poplatkov, preto žalobca nemal na zmluvné úroky a poplatky právny nárok. Z obsahu zmluvy mu vyplynulo, že odplata pri poskytnutých peňažných prostriedkoch je vo výške 280,- eur, čo je RPMN vo výške 28 %. Zároveň však úrok je vo výške 59,20 % ročne z poskytnutého úveru, čo je 592,- eur. Citujúc znenie § 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z. z., konštatoval, že ročnou percentuálnou mierou nákladov sú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19, že RPMN je číslo, ktoré nie je zhodné s ročnou úrokovou sadzbou, že hodnota RPMN je obvykle vyššia ako je úrok, nikdy však nemôže byť nižšia ako úrok, keďže ide o úrokovú mieru zahŕňajúcu aj úrok, ktorá je prepočítaná na jeden kalendárny rok a zohľadňuje nielen úroky, ktoré za pôžičku či úver spotrebiteľ zaplatí, ale aj všetky poplatky, ktoré si spoločnosť poskytujúca pôžičku účtuje. Urobil záver, že preto výška RPMN je v zmluve nesprávne uvedená. Ďalej konštatoval, že predmetná úverová zmluva neobsahuje údaj o výške splátky, počte splátok, ktoré má žalovaná ako dlžníčka platiť, v dôsledku čoho ani žalovaná nemohla vedieť, na akú čiastku a v akom časovom intervale má žalobcovi ako veriteľovi platiť, že absencia tejto povinnej náležitosti zmluvy spôsobuje, že poskytnutý úver je tiež v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Zdôraznil, že k žalobe bola pripojená len zmluva o úvere a VOP spotrebiteľského úveru. Citujúc znenie § 132 C. s. p. uzavrel, že na základe Zmluvy z 15.05.2015 mal byť žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.000,- eur, že v spotrebiteľských sporoch má dokazovanie smerovať v prvom rade no nielen k posudzovaniu neprijateľných, či aj inak neplatných dojednaní obsiahnutých v samotnej zmluve (ak existuje), ale aj zmluvných dokumentoch, na ktorých je nárok tvrdený v žalobe, založený. Teda, že je povinnosťou súdu posúdiť všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia a všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inej zmluvy s ňou súvisiacej. Uvedené súd posudzuje a aj dôkazy vykonáva aj bez návrhu spotrebiteľa, samozrejme iba vždy vtedy, ak je to v jeho prospech. Nie je úlohou súdu usmerňovať žalobcu v tom, čo všetko má vykonať, aby ohľadom svojich tvrdení uniesol dôkazné bremeno a bol v spore úspešný; a preto za situácie, ako je táto, keď žalobca žalobu postavil iba na tých skutočnostiach a dôkazoch, ako ich doručil súdu, súd hodnotil a vec posudzoval iba na základe tých tvrdení a tých dôkazy, ktoré žalobca v priebehu konania produkoval. V danom prípade súdu nebolo preukázané žalobcom, že žalovanej skutočne poskytol peňažné prostriedky. Dôkaz, že tieto peniaze žalobca skutočne poskytol žalovanej, nepredložil. Súd s poukazom na stav dokazovania žalobu zamietol, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno, ani čo do poskytnutia istiny vo výške 1.000,- eur, ani čo do súvisiacej zmluvnej pokuty, odvíjajúcej sa od istiny a povinnosti žalovanej plniť. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. Žalobca bol v konaní neúspešný, preto nemá na náhradu trov konania právo. Úspešnej žalovanej žiadne trovy nevznikli, preto súd stranám náhradu trov konania nepriznal. Zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 C. s. p.

3. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Žalobca poukázal, o.i., na skutočnosť, že žalovaná v zmluve o úvere výslovne prehlásila a svoje vyhlásenie potvrdila osobitne svojím podpisom, že úver bol poskytnutý zmenkou, že vyhlásila, že súhlasí s obsahom zmluvy, bola oboznámená so všeobecnými podmienkami spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zákon o spotrebiteľských úveroch v príslušnom gramatickom tvare považuje zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov v prípade, ak dôjde k naplneniu dôvodov, ustanovených v § 11 ods. 1. Tvrdil, že nakoľko nedošlo k naplneniu dôvodov, nemožno zmluvu o spotrebiteľskom úvere považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov je jasne uvedená priamo na prednej strane zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa v bode 3. uvádza, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1.872,- eur, ak nie je dohodnuté inak do 15.05.2016 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi, že z uvedeného vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 1.872,- eur s termínom splatnosti dňa 15.05.2016. Ako je v texte zmluvy o

spotrebiteľskom úvere špecifikované, splátka vo výške 1.872,- eur pozostáva zo sumy istiny vo výške 1.000,- eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 280,- eur a úroku vo výške 592,- eur (59,20 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku), čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Údaj o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, sú zreteľne uvedené v bode 3. zmluvy o úvere (doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 15.05.2016). Žalovaná, v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudla pocit, že podpísala nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mala právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo nevyužila, z čoho vyplýva, že súhlasila s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. Žalovaná žiadnym spôsobom nebola k podpisu zmluvy o úvere donútená a podpisy činila bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Ďalej citoval sčasti z odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Žiline 9Co/343/2013. Zdôraznil, že žalovaná svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdila svojím podpisom, že si bola vedomá svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. Citujúc znenie § 39 Obč. zák. uviedol, že nakoľko dohoda o úrokovej sadzbe spĺňa všetky náležitosti ustanovené zákonom, že ju nemožno považovať za právny úkon absolútne neplatný v zmysle § 39 Obč. zák. a že žalovaná v zmluve o úvere vyhlásila, že sa oboznámila a súhlasí s obsahom zmluvy, vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere a že nemá k nej žiadne výhrady a zaväzuje sa ju dodržiavať. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem), prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil ako vecne správny, lebo súd úplne zistil skutkový stav veci, v podstate ho správne právne posúdil a odvolací súd sa s ním v prevažnej miere stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalobcom.

6. Žalobca v odvolacom konaní uplatnil odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. t.j., že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Ani jeden z vyššie uvedených odvolacích dôvodov nie je daný.

8. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými závermi súdu a to, predovšetkým s jeho zistením a záverom uvedeným v bode 28. rozsudku, že v danom prípade nebolo preukázané žalobcom, že žalovanej skutočne poskytol peňažné prostriedky z titulu poskytnutého úveru, pretože dôkaz, že tieto peniaze žalobca skutočne žalovanej aj poskytol, nepredložil. Správne poukázal na dôkazné bremeno žalobcu o jeho zmysel, a to aj vo vzťahu k § 132 C.s.p., obzvlášť pokiaľ ide o spotrebiteľský spor, že povinnosťou žalobcu bolo k žalobe pripojiť všetky dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa. V prejednávanej veci nariadil pojednávanie, ktorého sa žiadna zo strán nezúčastnila a preto rozhodol na základe dôkazov, ktoré mal k dispozícii a ktoré aj vykonal na pojednávaní 26.09.2019 (zápisnica na č.l. 36 a 37). Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanou 15.05.2015 súdu, o.i., vyplynulo, že v rámci tejto úverovej zmluvy sa nachádza ustanovenie: Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru, kde je vyznačená kolónka zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojím podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky). Z uvedeného vyplýva, že plnenie veriteľa - žalobcu malo byť poskytnuté spôsobom prevzatia zmenky žalovanou. V konaní však nebolo žalobcom preukázané, že z tejto zmenky bolo aj skutočne žalovanej plnenie v podobe poskytnutia finančných prostriedkov - úveru poskytnuté, že jej bol poskytnutý úver v sume 1.000,- eur, ktorý aj v skutočnosti vyčerpala. Tieto skutočnosti z predložených listinných dôkazov nevyplývali.

9. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

10. Súd použil v prejednávanej veci správny právny predpis a v podstate ho správne i vyložil (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu).

11. Hodnotenie súdom , že ide o úver bez úrokov a poplatkov bolo nadbytočné z dôvodu, že súd urobil správny záver o tom, že v danom prípade nebolo preukázané žalobcom, že žalovanej skutočne poskytol peňažné prostriedky z titulu poskytnutého úveru (plnenie poskytnuté zmenkou), pretože dôkaz, že tieto peniaze žalobca skutočne žalovanej aj poskytol, nepredložil. Žalobu v podstate zamietol pre neunesenie dôkazného bremena na strane žalobcu, čo postačovalo pre zamietnutie žaloby.

12. K dôvodom uvedeným v rozsudku je potrebné dodať, že uvedenému zmluvnému vzťahu nie je možné poskytnúť súdnu ochranu. V zmysle § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 01.05.2014 je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Najvyšší súd SR v Spoločnom stanovisku občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia č. 93 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR 8/2015, o. i. uviedol, že právna úprava Zákona o spotrebiteľských úveroch v určitom časovom úseku umožňovala v striktno stanovenom rozsahu používať zmenky aj v spotrebiteľských vzťahov a až od 01.01.2011 sa zmenka v spotrebiteľských vzťahoch používať nemôže, pričom na prejednanie veci je potrebné aplikovať hmotnoprávnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola v konaní uplatnená zmenka vystavená. Výkonu práva, ktoré jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže takýto postup by bol v rozpore s Ústavou chránenými právami.

13. V prejednávanej veci bola úverová zmluva uzavretá 15.05.2015, t.j. za účinnosti § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 257/2007 Z.z., podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Úver bol žalobcom poskytnutý žalovanej zmenkou, a preto takémuto právnemu úkonu nemožno poskytnúť súdnu ochranu a takýto právny úkon je podľa § 39 Obč. zák. neplatný. Zároveň žalobca nepreukázal - neunesol dôkazné bremeno, že žalovanej úver poskytol, že jej ho aj vyplatil v sume 1.000,- eur.

14. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd nezaoberal ďalšími dôvodmi uvedenými žalobcom v odvolaní, že úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov a rozsudok potvrdil ako vecne správny.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Stranám náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, keďže žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný a žalovanej žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

16. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).